

The Holy See

BUDSKAP FRÅN DEN HELIGE FADERN FRANCISKUS

INFÖR DEN 36:E VÄRLDSUNGDOMSDAGEN

21 november 2021

”Stig upp och stå på dina ben! Jag utser dig till vittne om vad du har sett” (jfr Apg 26:16)

Kära ungdomar:

Jag vill än en gång fatta era händer och följa er på den andliga pilgrimsfärd som leder till Världsungdomsdagen i Lissabon 2023.

Förra årets budskap, som jag undertecknade strax innan pandemin bröt ut, hade som tema ”Unge man, jag säger dig: Stig upp!” (jfr Luk 7:14). I sin försyn ville Herren redan då förbereda oss på den svåra utmaning vi skulle komma att ställas inför.

Över hela världen drabbades människor av sorgen att förlora nära och kära, och fick erfara social isolering. Hälsoläget gjorde det även svårt för er ungdomar – som av naturen är utåtriktade – att gå till skolan och universitetet, till arbetet eller delta i sociala sammankomster. Ni hamnade i besvärliga situationer som ni inte var vana att hantera. De som inte var förberedda på detta eller saknade stöd kände sig vilsna. Familjeproblemen ökade i omfattning, liksom arbetslöshet, depression, ensamhet och missbruk. För att inte tala om stress, spänningar, ilska och våld.

Men tack vare Guds försyn var detta bara ena sidan av myntet. Utmaningen avslöjade inte bara våra svagheter utan även våra styrkor, som benägenheten att vara solidariska med varandra. Världen över såg vi otaliga människor, många ungdomar, som kämpade för att rädda liv, som spred hopp, stod upp för frihet och rättvisa och agerade fredsmäklare och brobyggare.

När en ung människa faller, så faller i någon mening hela mänskligheten. Lika sant är att när en

ung person reser sig, är det som om hela världen reser sig. Ungdomar, inse den potential ni har inom räckhåll! Vilken styrka ni har i era hjärtan!

Därför säger Gud ännu en gång till var och en av er: ”Res dig upp!”. Jag hoppas innerligt att detta budskap kan vara till hjälp när vi förbereder oss för framtiden och ett nytt blad i mänsklighetens historia. Men vi kan inte ta nya tag utan er, kära ungdomar. För att vår värld ska kunna resa sig behöver den er styrka, entusiasm och passion. Därför vill jag att vi tillsammans begrundar stycket i Apostlagärningarna där Jesus säger till Paulus: ”Stig upp och stå på dina ben! Jag utser dig till vittne om vad du har sett” (jfr Apg 26:16).

Paulus vittnesbörd inför kungen

Versen som gett inspiration till temat för Världsungdomsdagen 2021 är hämtad från Paulus vittnesmål inför kung Agrippa under sin fängelsevistelse. Paulus, en före detta fiende till och förföljare av kristna, ställs nu inför rätta just för sin tro på Kristus. När aposteln berättar om sitt omvälvande möte med Kristus har det gått cirka tjugofem år sedan detta möte ägde rum. Paulus erkänner att han tidigare förföljt kristna, fram till den dag då han, på väg till Damaskus för att arrestera kristna, bländades av ett ljus ”som var starkare än solen” som omgav honom och hans följeslagare (jfr Apg 26:13). Han hörde dock bara ”en röst”. Jesus talade till honom och kallade honom vid namn.

”Saul, Saul!”

Låt oss se närmare på händelsen. Genom att kalla Saul vid namn fick Herren honom att inse att han kände honom personligen. Det var som om han sa: ”Jag vet vem du är och vet dina planer, men ändå vänder jag mig direkt till dig”. Två gånger kallar Herren Paulus vid namn, som tecken på en särskild och mycket viktig kallelse, på samma sätt som han tidigare hade gjort med Moses (jfr 2 Mos 3:4) och Samuel (jfr 1 Sam 3:10). Saul faller till marken och inser att han bevittnar en teofani, en gudomlig uppenbarelse, som skakar om, men inte krossar honom. Tvärtom, han blir kallad vid namn.

Endast ett personligt – inte anonymt – möte med Kristus förändrar livet. Jesus visar därmed att han känner Saul mycket väl, att han ”känner hans inre”. Även om Saul är en förföljare, även om hans hjärta är fyllt av hat mot kristna, inser Jesus att detta beror på okunnighet och vill visa honom barmhärtighet. Denna nåd, denna oförtjänta och ovillkorliga kärlek, är det ljus som radikalt kommer att förändra Sauls liv.

”Vem är du, herre?”

Ställd inför denna mystiska närvaro som kallar honom vid hans namn frågar Saul: ”Vem är du, herre?” (Apg 26:15) Denna fråga är av avgörande betydelse, och förr eller senare måste vi alla

ställa oss densamma. Det räcker inte att höra andra människor tala om Jesus, vi måste själva tala med honom. Det är i grunden detta som bönen går ut på. Bön handlar om att tala direkt med Jesus, även om vi fortfarande känner oss förvirrade inombords, är fyllda av tvivel eller till och med förakt för Kristus och de kristna. Jag hoppas att alla unga personer, i djupet av sitt hjärta, så småningom ställer frågan: "Vem är du, herre?"

Vi kan inte ta för givet att alla känner Jesus, inte ens i dessa dagar med internet. Frågan som många människor ställer till Jesus och hans kyrka är just denna: "Vem är du?". I hela berättelsen om Paulus kallelse är detta den enda gången som han, Paulus, talar. Och Herren svarar omedelbart: "Jag är Jesus, den som du förföljer" (Apg 26:15).

"Jag är Jesus, den som du förföljer"

Genom sitt svar avslöjar Jesus ett stort mysterium för Saul: att han ser sig själv som ett med kyrkan, med de kristna. Fram till denna tidpunkt hade Saul aldrig sett Kristus, utan endast de troende som han kastat i fängelse och vars dödsstraff han själv godkänt (jfr Apg 26:10). Han hade sett hur kristna besvarade ondska med godhet, hat med kärlek, utstod orättvisor, våld, förtal och förföljelser i Jesu Kristi namn. På sätt och vis hade Saul – utan att veta om det – redan träffat Kristus eftersom han hade träffat de kristna!

Hur många gånger har vi inte hört någon säga "Jesus ja, kyrkan nej!", som om det ena skulle kunna ersätta det andra. Man kan inte lära känna Jesus utan att lära känna kyrkan. Man kan inte skilja mellan Jesus och bröderna och systrarna i hans gemenskap. Vi kan inte kalla oss helt och hållet kristna om vi inte upplever trons kyrkliga dimension.

"Det går dig illa om du spjärnar emot"

Med de orden riktar sig Herren till Saul efter att denne fallit till marken. Han verkar under en längre tid ha talat med Saul på ett mystiskt sätt, i ett försök att locka honom till sig, men Saul hade gjort motstånd. Vår herre vänder sig till varje ung person som vänder sig bort från honom med samma milda "förebråelse": Hur länge tänker du undvika mig? Varför hör du inte att jag kallar dig? Jag väntar på att du ska återvända till mig". Det finns tillfällen då vi säger som profeten Jeremia: "Jag bryr mig inte om honom" (Jer 20:9). Ändå brinner en eld i varje människas hjärta. Även om vi försöker kväva den kommer vi inte att lyckas, eftersom den är starkare än vi.

Herren valde någon som förföljde honom, som var fientlig mot honom och hans efterföljare. För i Guds ögon är ingen bortom räddning. Genom det personliga mötet med honom kan vi alltid börja om på nytt. Ingen ung person är någonsin utom räckhåll för Guds nåd och barmhärtighet. Vi kan aldrig säga så här om någon: han har gått för långt, det är för sent. Många unga människor vill göra uppror och gå emot strömmen, samtidigt som de djupt inom sig har ett behov av engagera sig, att älska med hela sitt hjärta, att ha en uppgift i livet! Det var exakt detta Jesus såg i den unge

Saul.

Inse vår egen blindhet

Vi får anta att Saul före mötet med Kristus var rätt självupptagen och kände sig "viktig" på grund av sin moraliska integritet, sin nit, bakgrund och utbildning. Han var definitivt övertygad om att han hade rätt. När Herren uppenbarade sig föll dock Saul "till marken", förblindad. Plötsligt hade han förlorat synen, både fysiskt och andligt. Hans självtillit var rubbad. Inom sig insåg han att hans brinnande iver att döda kristna varit ett fullkomligt misstag. Han insåg att han inte satt på hela sanningen, utan i själva verket stod långt ifrån den. Hans hade rubbats i sin visshet och stolthet. Plötsligt kände han sig vilsen, svag och "liten".

Denna ödmjukhet – insikten om våra begränsningar – är avgörande. Den som tror sig veta allt om sig själv, om andra människor och religiösa sanningar, kommer att få svårt att möta Kristus. När Saul blev blind förlorade han sina referenspunkter. Ensam i mörkret var ljuset han såg och rösten han hörde den enda vägledningen. Vilken paradox: först när vi blivit förblindade kan vi börja se. Efter uppenbarelsen på vägen till Damaskus valde Saul att kalla sig Paulus, ett namn som betyder "liten". Det var inte något smeknamn eller artistnamn, som är så vanliga idag. Mötet med Kristus förändrade hans liv – det fick honom att känna sig obetydlig och rev de murar som hindrat honom från att lära känna sig själv ordentligt. Han skriver själv: "Jag är ju den allra minste av apostlarna, inte värdig att kallas apostel, eftersom jag har förföljt Guds församling" (1 Kor 15:9).

Thérèse av Lisieux (1873–1897) brukade liksom många andra helgon säga att ödmjukheten är sanningen. Numera fyller vi vår tid, särskilt på sociala medier, med olika "berättelser", ofta omsorgsfullt regisserade med mobilkameror och specialeffekter. Vi vill i allt högre grad stå i rampljuset, perfekt stylade, redo att visa våra "vänner" och "följare" en bild av oss själva som inte avspeglar vårt verkliga jag. Kristus lyser liksom middagssolen upp vår väg, återupprättar våra sanna jag och befriar oss från våra masker. Han visar oss tydligt vilka vi är, för det är precis så han älskar oss.

Byta perspektiv

Paulus omvändelse handlade inte om att vända tillbaka, utan om att vara öppen för ett helt nytt perspektiv. Han fortsatte sin resa till Damaskus, men något hade förändrats och han var nu en helt annan person (Apg 22:10). Omvändelse kan förändra våra vardagsliv. Även om vi gör samma saker som tidigare har vår inställning och våra drivkrafter förändrats. I detta fall uppmanade Jesus uttryckligen Paulus att fortsätta mot Damaskus, dit han varit på väg. Paulus lydde, men målet och syftet med hans resa hade förändrats radikalt. Hädanefter kom Paulus att betrakta saker och ting med nya ögon. Han var inte längre en obeveklig förföljare, utan lärjunge och vittne. I Damaskus blev han döpt av Ananias och upptogs i den kristna gemenskapen. I tystnad och bön skulle Paulus komma att fördjupa sin upplevelse och den nya identitet som Herren Jesus gett honom.

Dämpa inte ungdomarnas styrka och passion

Paulus attityd före mötet med den återuppståndne Jesus är inte främmande för oss. Ni har så mycket styrka och passion i era hjärtan, kära ungdomar! Men om mörkret omkring er och inom er hindrar er från att se saker på rätt sätt, löper ni risk att utkämpa meningslösa strider som även kan leda till våld. Tyvärr kommer de första offren att vara ni själva och era närstående. Det finns också en risk att ni kämpar för saker som till en början bygger på sunda värderingar, men som när de dras till sin spets förvandlas till destruktiva ideologier. Tänk på alla ungdomar som idag inspireras och drivs av politiska eller religiösa övertygelser, men som till slut blir verktyg för våld och förstörelse av många andras liv!

Vissa som rör sig i den digitala världen betraktar den virtuella verkligheten och de sociala nätverken som nya slagfält, där de utan skrupler utnyttjar falska nyheter för att förgifta och utplåna sina motståndare.

När Herren steg in i Paulus liv var det inte för att lägga band på Paulus personlighet eller hans brinnande passion, utan målet var att få honom att blomma ut till den stora förkunnaren av evangeliet i alla delar av världen.

En apostel för hedningarna

Hädanefter skulle Paulus komma att kallas "apostel för hedningarna" (Rom 11:13). Han som varit farisé och följt lagen till punkt och pricka! Här har vi en annan paradox: Herren sätter sin tilltro till just den som förföljt honom. Likt Paulus kan var och en av oss höra en röst i vårt inre som säger: "Jag litar på dig. Jag vet vad du har varit med om och jag tar hand om det tillsammans med dig. Även om du många gånger varit min motståndare väljer jag dig och gör dig till mitt vittne." Guds tilltal kan förvandla den värsta förföljaren till ett betydande vittne.

Kristi lärjungar har kallats att vara "världens ljus" (Matt 5:14). Paulus måste nu vittna om det han upplevt, men för tillfället är han blind. Återigen en paradox! Just tack vare sin personliga erfarenhet kan Paulus identifiera sig med dem till vilka Herren sänder honom. Han utsågs till vittne "för att du skall öppna deras ögon och vända dem från mörkret till ljuset" (Apg 26:18).

"Res dig och bär vittnesbörd!"

När vi omfamnar det nya liv som dopet gett oss ger Herren oss även ett uppdrag: "Var mitt vittne!" Det är en viktig och omvälvande mission.

I dag talar Kristus till er ungdomar med samma ord som till Paulus: Res dig! Känn dig inte nedslagen och tyck inte synd om dig själv, ett uppdrag väntar dig! Även du kan vittna om hur Jesus verkar i ditt liv. I Jesu namn ber jag dig därför:

- Res dig och vittna om att även du varit blind men upptäckt ljuset. Att även du sett Guds godhet och skönhet i dig själv, i andra och i kyrkans gemenskap där ensamheten besegras.
- Res dig och vittna om den kärlek och respekt som kan ingjutas i mänskliga relationer, i familjelivet, i samtalet mellan föräldrar och barn, mellan unga och äldre.
- Res dig och försvara social rättvisa, sanning och integritet, mänskliga rättigheter. Försvara de förföljda, de fattiga och utsatta, de som saknar röst i samhället och invandrarna.
- Res dig och vittna om ditt nyvunna perspektiv, som gör att du kan se skapelsen med ögon fyllda av förundran, som får dig att betrakta jorden som vårt gemensamma hem och ger dig modet att främja en integrerad ekologi.
- Res dig och vittna om att ett liv fyllt av misslyckanden kan återuppbyggas, att människor som är andligt döda kan återuppväckas, att slavar kan bli fria, att hjärtan fyllda av sorg kan återfå hopp.
- Res dig och vittna med glädje om att Kristus lever! Sprid ditt budskap om kärlek och frälsning bland jämnåriga, i skolan och på universitetet, på jobbet, i den digitala världen, överallt.

Herren, kyrkan och påven litar på er och utser er att vittna inför alla de andra ungdomar som ni kommer att möta på dagens "vägar till Damaskus". Glöm inte "alla som verkligen har upplevt Guds frälsande kärlek behöver inte mycket tid eller lång träning för att gå ut och förkunna den kärleken. Varje kristen är en missionär i den mån som han eller hon har mött Guds kärlek i Kristus Jesus" (Evangelii gaudium, nr 120).

Res er och fira VUD i de lokala katolska gemenskaperna!

Än en gång uppmanar jag er, ungdomar över hela världen, att delta i denna andliga pilgrimsfärd som leder till firandet av Världsungdomsdagen i Lissabon 2023. Nästa möte kommer dock att äga rum i era lokala gemenskaper, i de olika stiftet och eparkierna världen över, där Världsungdomsdagen 2021 högtidligt kommer att firas i Jesu Kristi namn.

Jag hoppas att vi alla kan uppleva dessa etapper på vägen som sanna pilgrimer, och inte bara som "religiösa turister". Låt oss bli mer öppna för Guds överraskningar, för han vill lysa upp vår väg. Låt oss bli mer öppna för att höra hans röst, även genom våra bröder och systrar i tron. På så sätt kommer vi att hjälpa varandra att resa oss så att vi i denna svåra tid i vår historia kan bli profeter för en ny och hoppfull framtid. Må Jungfru Maria be för oss alla.

Rom, Lateranbasilikan, den 14 september 2021, det heliga korsets upphöjelses fest

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana